

Ware liefde

(True love)

Toneelspel in twee bedrijven

door

JENNIFER ROGERS

vertaald

door

Lies Sotthewes

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WARE LIEFDE – TRUE LOVE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JENNIFER ROGERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN (In volgorde van opkomst):

Nicky Chapman

Caroline Barlow - haar buurvrouw

Susan Porter - haar geliefde

Maggie Ryan - een vriendin

Chris Norris - een ex-geliefde

PLAATS VAN HANDELING:

De zitkamer in de flat van Nicky en Susan in Londen.

TIJD:

Een weekend achter in de maand juni.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Het is ongeveer negen uur op een zaterdagochtend, eind juni. Het regent. We zien de zitkamer van Nicky en Susan op de eerste verdieping van een Victoriaans huis in Londen. De kamer is gerieflijk gemeubileerd met heel veel boeken. Het is er erg rommelig. Er zijn uitgangen naar de voordeur, de badkamer, de keuken en een slaapkamer. In de buurt van de voordeur is een inloopkast.

MUZIEK: Het tweede gedeelte van Mozarts klarinet concert.

Er wordt aan de voordeur gebeld. Nog eens. Nicky komt binnen uit de slaapkamer en gaat naar de voordeur. Caroline komt binnen. Ze heeft een tas bij zich en is ontzettend nat.

CAROLINE: Sorry, hoor. Ik wist dat ik je wakker zou maken. Ik ga wel weer weg. Ik had hier niet moeten komen. Het spijt me.

NICKY: Het geeft niet. Kom binnen, Caroline. Kom nou maar.

CAROLINE: Het spijt me echt heel erg.

NICKY: Dat weet ik. Ik begrijp het wel.

CAROLINE: Vergeef me.

NICKY: Ik vergeef het je. Waar ben je geweest?

CAROLINE: Gewoon, buiten. Rondgelopen. Het regent.

NICKY: Dat had ik nou nooit geraden. Pak maar gauw een handdoek en droog je af.

CAROLINE: Nicky, ik heb het gedaan. Ik ben bij hem weggegaan. Echt waar. Ik zei tegen hem: "Geoff, je bent onverschillig, egoïstisch en dom. Je bent nog niet een tiende waard van mijn liefde en aandacht. Ik ben het zat om altijd voor je klaar te staan. Ik ga weg. Ik ga nu weg."

NICKY: En wat zei hij toen?

CAROLINE: Niet veel. Hij sliep. Maar waar het om gaat is, dat ik het heb gedaan. Ik ben bij hem weggegaan.

NICKY: Waarom?

CAROLINE: Hoezo waarom? Je hebt twaalf maanden lang, vanaf dat je hier kwam wonen, niks anders gedaan dan me vertellen, dat-ie me behandelt als -

NICKY: (*onderbreekt*) Waarom ben jij bij hém weggegaan? Het is toch jouw flat, Caroline? Hij zou nu buiten in de regen moeten rondlopen.

CAROLINE: Ik dacht dat je blij zou zijn.

NICKY: Natuurlijk ben ik blij dat je voor jezelf bent opgekomen.

CAROLINE: Dat moest ik wel, Nicky. Ik heb al mijn rapen bij elkaar

gemoed....

NICKY: (*onderbrekend*) Andersom, bedoel je.

CAROLINE: Oh. Nou ja, ik heb het gedaan.

NICKY: Zonder hem wakker te maken?

CAROLINE: Hij zag er zo lief uit in zijn slaap. Kwetsbaar en een beetje treurig. Hij heeft de langste wimpers van de wereld.

NICKY: Word nou niet sentimenteel, Caroline. Je hebt vanmorgen een heel belangrijke beslissing genomen en je was flink genoeg om het door te zetten. Ik ben trots op je.

CAROLINE: Weet je, het is helemaal niet makkelijk om heteroseksueel te zijn. Soms wou ik dat ik lesbisch was.

NICKY: Dat wou je helemaal niet.

CAROLINE: Nou, lesbiennes doen zulke dingen niet.

NICKY: Is dat zo?

CAROLINE: Jullie denken tenminste niet dat je elkaar bezit. Jullie zijn elkaars gelijke. Jullie kunnen elkaar de waarheid zeggen en wat je denkt. Jullie hoeven niet te liegen en net te doen alsof. Jullie kunnen openhartig zijn en boos en eerlijk. Jullie spelen geen spelletje. Jullie dreigen niet, doen niet aan emotionele chantage, gebruiken geen geweld. Jullie schreeuwen niet tegen elkaar.... (*Susan komt op vanuit de slaapkamer*)

SUSAN: Ga je nog lang door?

CAROLINE: Sorry. Ik wist wel dat ik je wakker zou maken.

SUSAN: Je hebt me niet wakker gemaakt. Ik lag al uren wakker. In gedachten heb ik de flat drie keer opnieuw geschilderd en behangen. Ik heb een buitengewoon gevoelige.... rouwdienst bedacht voor Nicky. Wil je gecremeerd worden? Nou, dat werd je wel. Het was heel ontroerend. Ik kon maar niet beslissen of ik je as op zee zou laten uitstrooien of op Sissinghurst. Daar moet ik nog eens goed over nadenken.

NICKY: Ik kreeg autopech op weg naar huis gisteravond.

CAROLINE: Oh, dat spijt me.

SUSAN: Eerlijk? Spijt jou dat echt?

CAROLINE: Ja, natuurlijk. Ik kan best begrijpen, hoe ongerust jij geweest moet zijn. Dat je maar zat te wachten en je afvroeg waar ze toch bleef.

SUSAN: Ik zat met het eten te wachten. Niks geen bijzonders, hoor. Gewoon een zesgangen diner van de Gouden Lotus op de hoek. Een verrukkelijk etentje voor drie personen.

CAROLINE: Oh nee!

SUSAN: Zoetzure koningsgarnalen met....

CAROLINE: Je had me uitgenodigd voor het eten.

SUSAN: Chinese groenten.
CAROLINE: En ik ben het vergeten.
SUSAN: Pekingeend met....
CAROLINE: Nou ja, niet echt vergeten.
SUSAN: Gebakken rijst.
CAROLINE: Geoff zou uitgaan, maar dat deed hij niet.
SUSAN: En schelpdierjes.
CAROLINE: Hij bleef thuis.
SUSAN: Is dat zo?
CAROLINE: Het spijt me ontzettend.
SUSAN: Je hoeft je niet tegenover haar te verontschuldigen. Zij kwam evenmin opdagen, niet voor half een. De enige die hier voor excuses in aanmerking komt, ben ik.
CAROLINE: Het spijt me, maar Geoff besloot....
SUSAN: Heb je het over Geoff, je vriendje? Niet Geoff, de postbode? Dan is het goed. Dan begrijpen we het. Vriendinnen zijn leuk en aardig, zolang ze hun plaats weten en hun plaats is achter in de bus, zo gauw er een vriend op het toneel verschijnt.
NICKY: Het is wel goed, Caroline.
SUSAN: Nee, het is niet goed.
NICKY: Laten we maar een kopje thee nemen.
SUSAN: Ik drink geen thee. Je zou toch denken dat je dat wel zou weten na een jaar.
NICKY: Koffie?
SUSAN: Ik gebruik geen badolie. Ik hou niet van chaotisch gedoe. Ik heb een hekel aan mais uit blik. Ik kan niet tegen elektrische dekens en ik verafschuw lauw bier. Weet je waar ik wel van hou?
NICKY: Van katten.
SUSAN: Ja, ik hou van katten. Ik hou ook van uitslapen op zaterdagochtend en wakker worden met iemand waar ik van hou. Ik hou ervan om mijn hand uit te steken en....
NICKY: Ik heb geprobeerd om je op te bellen gisteravond, maar de eerste twee telefoons waren buiten dienst en bij de derde was je alsmear in gesprek.
SUSAN: Omdat ik alle ziekenhuizen binnen een straal van tachtig kilometer heb opgebeld.
NICKY: Dit hebben we gisteravond allemaal al doorgesproken, Susan. De auto kreeg pech. Ik heb hem laten repareren en ben toen zo gauw als ik maar kon naar huis gekomen. De auto mankeert niks. Ik mankeer niks. Jij mankeert niks.
SUSAN: Oh nee?
NICKY: Het is allemaal goed afgelopen.

SUSAN: Dat is maar hoe je het bekijkt.

NICKY: Had je liever dat ik dood was?

SUSAN: Daar moet ik eens over nadenken.

NICKY: Het is half tien. Waarom ga je niet naar de supermarkt? Dan kun je daar chagrijnig doen. We hebben eieren nodig en yoghurt en.....

SUSAN: Ik weet wat we nodig hebben. Ik heb gisteravond wel tien boodschappenlijstjes gemaakt, terwijl ik hier zat te wachten bij het verpieterende zoetzuur. Vertel me liever waarom jij je post achter slot en grendel in je bureau bewaart.

NICKY: Omdat jij het anders leest. *(gaat af)*

SUSAN: Er is iets aan de hand. Er waren een paar geheimzinnige telefoontjes.

CAROLINE: Telefoontjes?

SUSAN: Toen ik laatst 's avonds terugkwam van de repetitie gooide ze gauw op, meteen toen ik binnenkwam. Ze zei dat het haar moeder was.

CAROLINE: Nou, ze gooit inderdaad op als haar moeder belt.

SUSAN: Ik geloof dat ze een minnaar heeft.

CAROLINE: Nicky's moeder?

SUSAN: Nee, Nicky.

CAROLINE: Nooit. Nicky niet. Onmogelijk. Dat zou ze niet doen. Dat zou ze beslist niet doen. Ik weet zeker dat ze dat nooit zou doen. *(na een pauze)* Waarom denk je dat?

SUSAN: Ze doet haar post achter slot en grendel. Dat gedoe met de telefoon. Vandaag is het onze eerste verjaardag en ze heeft er zelfs niet aan gedacht.

CAROLINE: Verjaardag waarvan?

SUSAN: Dat doet er niet toe. Het gaat erom dat ze er niet aan heeft gedacht. Er is iets aan de hand. Ik voel het. Ik geloof dat ze nooit over Chris heen is gekomen.

CAROLINE: Wie is Chris?

SUSAN: Daar heeft ze vijf jaar mee samengewoond. Dat heeft iemand anders me verteld. Nicky praat nooit over haar. Ze heeft er een hekel aan als ik vragen stel. Dat zegt toch genoeg, hè?

CAROLINE: Misschien wil ze er niet over praten.

SUSAN: Ze wil nergens over praten. Ze wil nooit iets over haar werk vertellen. Als ze weg is voor een opdracht, belt ze nooit op. Ze is vorige maand drie dagen in Amsterdam geweest voor een speciaal onderwerp. Nou, je weet hoe Amsterdam is.

CAROLINE: Natuurlijk. *(pauze)* Hoe is Amsterdam dan?

SUSAN: Het stikt er van de potten.

CAROLINE: Kom nou. Nicky zou nooit zomaar iemand oppikken in een

bar.

SUSAN: Hoe denk je dat ze mij ontmoet heeft? (*Nicky komt binnen*)

CAROLINE: Ja, we zijn dus begonnen met de repetities voor het nieuwe stuk. Een tragedie dit keer.

SUSAN: Enig. Ik hou wel van lachen.

NICKY: Jij vond Caroline heel goed de vorige keer.

SUSAN: Dat is waar. En meestal hou ik niet van Tsjechov.

CAROLINE: Ibsen.

SUSAN: Oh ja. Jij viel in slaap bij het tweede bedrijf.

NICKY: Ik had alleen maar mijn ogen dicht. Ik geloof dat ik te lang naar Radio Vier heb geluisterd. Het visuele leidt mij af. Op de radio is Tsjechov prachtig.

CAROLINE: Ibsen.

NICKY: Die ook. Oh, we moeten ook melk hebben.

SUSAN: Dat weet ik. Heeft er iemand honger? Dan zet ik ons diner in de magnetron.

CAROLINE: Het spijt me.

SUSAN: Hou op met dat "het spijt me". Het is ongelooflijk, jij verontschuldigt je voor alles. Nog voor de regen, denk ik.

CAROLINE: Ja, nou ja, Wimbledon is aan de gang en ik weet hoeveel jij van tennis houdt.

NICKY: Zou jij niet eens gaan? Je weet hoe druk het kan worden.

SUSAN: Kunnen we voor één keer niet samen gaan?

NICKY: Dat heb je ook al eerder gevraagd.

SUSAN: Ja.

NICKY: En toen heb ik je ook al uitgelegd, dat ik nog liever naakt in een bad met piranha's ga zwemmen, dan me op zaterdagochtend met een boodschappenkarretje in een supermarkt te wagen.

SUSAN: Je wilt dus niet.

NICKY: Ik lig nog liever in bed met de Chippendales, dan met een boodschappenwagentje door een supermarkt....

SUSAN: (*onderbreekt*) Oké, oké, sorry dat ik het vroeg.

CAROLINE: Geoff wil ook nooit mee winkelen.

SUSAN: Moet dat een troost zijn?

NICKY: Schatje, laten we nou van het weekend genieten. Ik ben hier, ik blijf tot dinsdagochtend thuis. We doen lekker kalm aan en....

SUSAN: En daarna?

NICKY: Ga ik naar Brussel. Dat heb ik je verteld. Ik moet een artikel schrijven over Euro-parlementariërs. Ik heb het je verteld. Ik vlieg dinsdag heen en kom vrijdag terug. Jij kunt wel op Henry passen als ik weg ben, hè, Caroline?

CAROLINE: Oh, best.

NICKY: Als je die pluizebol maar niet in ons bed laat.

SUSAN: Misschien moeten we zelf een kat nemen. Dat houdt ons misschien wel bij elkaar.

NICKY: We doen het wel met Henry. Die lenen we een poosje en als we hem zat zijn, sturen we hem terug.

CAROLINE: Je bent echt gek op hem, hè?

NICKY: Helemaal niet. Hij is een ramp. Hij zet dag en nacht de buurt op stelten. Kun je hem niet borstelen? Hij ziet er meestal uit of-ie opdruk oefeningen heeft gedaan in een droogtrommel.

CAROLINE: Hij is gek op jullie. En aan Geoff heeft-ie de pest. SUSAN: Wat een wijze kat.

CAROLINE: Geoff heeft een heel aardig karakter.

SUSAN: Maak het nou. Ik heb openbare toiletten gezien met een aardiger karakter dan onze Geoffrey.

CAROLINE: Je kunt er wel de draak mee steken, maar soms als hij glimlacht, dan begint mijn hart te bonzen. Wat zou dat betekenen, denk je?

SUSAN: Dat je misselijk wordt. *(gaat af)*

CAROLINE: Ze mag hem niet, geloof ik.

NICKY: Ze is nog overstuur.

CAROLINE: Wist je dat het vandaag een bijzondere dag voor jullie is?

NICKY: Is dat zo?

CAROLINE: Ze is overstuur, omdat jij het bent vergeten.

NICKY: Ik ben het niet vergeten. Ik doe ontzettend mijn best niet sentimenteel over Susan te gaan doen.

CAROLINE: Ja-ja. Nou, het werkt. *(pauze)* Mag ik iets zeggen? Ik bedoel, het gaat mij niks aan, maar, weet je, ze denkt... eh... ze heeft zich echt iets belachelijks in haar hoofd gehaald. Ik bedoel, ik heb tegen haar gezegd dat het onzin is. Ze denkt dat jij... eh. Nee, het is belachelijk.

NICKY: Wat is belachelijk? Kom op. Nu moet je het ook afmaken. Kom ermee voor de dag, Caroline.

CAROLINE: Ze denkt dat jij een verhouding hebt.

NICKY: Oh ja?

CAROLINE: Ik zei tegen haar dat jij dat nooit zou doen. Nooit van zijn leven. In geen honderd jaar. *(pauze)* Zeg eens wat.

NICKY: Wat wil je dat ik zeg?

CAROLINE: Zeg "nee".

NICKY: Waarom zou ik?

CAROLINE: Ik geloof het niet.

SUSAN: *(komt uit de slaapkamer met kleren en gaat richting badkamer)*
Wat niet?

CAROLINE: Het is gewoon niet te geloven. Dat weer. Ik bedoel, moet je toch eens zien. Het is niet te geloven.

SUSAN: Het regent.

CAROLINE: Nou, dat geloof ik gewoon niet. Dat is alles.

SUSAN: Voel jij je wel goed?

CAROLINE: Het kan niet waar zijn!

SUSAN: Dit is Engeland in juni. Wat is er zo ongewoon aan die regen? Jij kunt maar beter even gaan liggen. *(gaat af naar badkamer)*

CAROLINE: Je meent het niet.

NICKY: Ik ben een beetje beledigd.

CAROLINE: Ik bedoel niet dat je geen verhouding zou kunnen krijgen. Er staan misschien wel massa's vrouwen in de rij om een verhouding met jou te beginnen.

NICKY: Niet echt. Ik zal maar denken dat het een compliment is. Maar, het antwoord is nee. Ik weet dat Susan jaloeers is. Maar wat kan ik eraan doen? Dit hele gedoe heeft niets met mij te maken. Het zit voornamelijk in haar hoofd. Wat ze niet weet, dat bedenkt ze. Wat ze niet kan bewijzen, dat verzint ze.

CAROLINE: Ik dacht dat journalisten dat deden.

NICKY: Begin jij ook nog eens. Susan zanikt de hele tijd over fascistische hielenlikkers, die hun ziel verkopen voor een bonus en een twaalfpuntskop met hun naam eronder. Ik ben het zat om iedere keer als ik thuiskom de pers te moeten verdedigen.

CAROLINE: Wie is Chris?

NICKY: Wat?

CAROLINE: Ze had het over ene Chris. Ze zei dat jij daarmee had samengewoond.

NICKY: Oh, die Chris. Dat is niet belangrijk. Voor mijn part valt Chris van een berg.

CAROLINE: Zou dat kunnen?

NICKY: Ze doet aan bergbeklimmen en ze woont in Nieuw-Zeeland. Dus er is hoop.

CAROLINE: Nieuw-Zeeland?

NICKY: Daar is ze naartoe gegaan, toen wij uit elkaar gingen. Het verbaast me nog dat ze niet naar Antarctica is gegaan, haar kennende.

CAROLINE: Nou, dat is mooi dan. Die zal onderhand wel iemand anders gevonden hebben, waar ze mee samenwoont.

NICKY: Jammer genoeg niet. Chris is tien jaar geleden verliefd op mij geworden en wat haar betreft blijft dat zo, tot de dood ons scheidt. Het is voor eeuwig.

CAROLINE: Wat romantisch.

NICKY: Nee. Dat is een obsessie.

SUSAN: *(komt binnen)* Wil je nog iets speciaals?

NICKY: Een heerlijk weekend.

SUSAN: Wat je wilt en wat je krijgt, zijn twee verschillende dingen.

NICKY: Niet als je kijkt wat er te koop is.

SUSAN: Tot straks. *(gaat af)*

CAROLINE: Wil het een beetje?

NICKY: Chris en ik samen dat was een ramp. Ze wou alles samen doen, altijd bij elkaar zijn, alles aan elkaar vertellen. Een paar zijn. Twee helften van een geheel. Ik probeer wat afstand tussen Susan en mij te bewaren. Dat is heel moeilijk. Omdat ik dat meestal niet wil. Ik wil haar vasthouden en knuffelen. Het gaat bij mij net als met kamerplanten. Ik ben er gek op, maar ik kan ze niet in leven houden. Of ik geef ze te veel water, óf ik laat ze verdrogen. Inconsequentie is dodelijk. *(pauze)* Chris belde me woensdag op. Vanaf Heathrow.

CAROLINE: Oh, shit.

NICKY: Ze is een maand hier en ze wil me met alle geweld ontmoeten. Ik knijp hem als de pest dat ze gewoon een keer hier voor de deur staat. Ik heb haar gezegd dat Susan amok zal maken. Ik dacht dat dat haar af zou schrikken. Dat ze ons met rust zou laten, als ze dacht dat Susan haar aan zou vliegen, haar écht wat zou aandoen.

CAROLINE: Breng haar op een dwaalspoor. Zeg dat je hetero bent geworden.

NICKY: Ze is wel gek, maar niet achterlijk.

CAROLINE: Je kunt altijd nog het land uit gaan.

NICKY: Ik **ga** het land uit, maar niet voor dinsdag.

CAROLINE: Zeg dat je haar haat.

NICKY: Ik haat haar niet.

CAROLINE: Je houdt ook niet van haar. Niet meer, tenminste.

NICKY: Het geeft niet wat ik tegen haar zeg. Het gaat erom wat ze gelooft. Het zit allemaal tussen de oren.

CAROLINE: Net als jaloezie?

NICKY: Ja. Net als jaloezie. Net als liefde.

CAROLINE: Jij houdt van Susan. Je bent stapel op haar.

NICKY: Is dat niet wonderlijk? Als iemand het heeft over verliefd zijn en houden van, dan gebruikt hij altijd woorden als "stapel" en "gek".

CAROLINE: Vind je het niet fijn om verliefd te zijn?

NICKY: Nee. Ik haat het. Als ik verliefd ben, kan ik niet schrijven, kan ik niet denken. Ik eet niet. Ik slaap niet. Het is het ergste wat me kan overkomen. Mijn werk stelt niks meer voor. Ik kan geen fatsoenlijk interview houden, al kon ik mijn leven ermee redden. *(pauze)* Wat ga jij nu doen?

CAROLINE: Ik ga terug.

NICKY: Dat dacht ik al.

CAROLINE: Ik word altijd zo kwaad op hem. Maar ik kan geen woord uitbrengen. Ik sta daar maar te koken van woede, maar meer dan twee woorden krijg ik er niet uit.

NICKY: Je hebt er ook maar twee nodig. Je zegt gewoon: "Rot op".

CAROLINE: In ieder geval kan ik nog hier komen en met jou praten.

NICKY: Je kunt nog meer doen. *(gaat naar halkast)* De volgende keer dat je ontzettend kwaad wordt, kom je maar naar beneden en dan pak je deze *(haalt een oud tennisracket te voorschijn)* en dan mep je ermee op de bank zo hard als je maar kunt. Ik zal je een reservesleutel geven, dan kun je altijd naar binnen. Dat had ik al heel lang willen doen. Je weet dat Susan altijd de hare vergeet en er niet in kan.

CAROLINE: Op de bank slaan? Met een tennisracket?

NICKY: Ja hoor. Hij voelt er niks van. Je mag erbij gillen en krijsen en roepen en vloeken zoveel je maar wilt. Koel je woede maar. Doe maar net of het Geoff is en sla erop los.

CAROLINE: Ik zou je graag willen helpen.

NICKY: Dat is aardig van je, maar je kunt niets doen. Denk aan het tennisracket. Hier, neem de reservesleutel mee.

CAROLINE: Ik zie je nog.

NICKY: Vast. Bedankt. *(Caroline gaat af. Nicki maakt aanstalten om een bad te nemen. Er wordt gebeld. Ze gaat naar de deur. Maggie komt binnen met koffers)*

NICKY: Wat doe jij hier, verdomme?

MAGGIE: Ik heb je meer dan een jaar niet gezien en het enige wat jij kunt doen, is iemand grof bejegenen. Kom hier, stomme slet, en knuffel me eens lekker. *(ze omhelzen elkaar)* Waar is je nieuwe liefde?

NICKY: Susan maait kleine kinderen ondersteboven in de supermarkt. Wat moeten die koffers hier?

MAGGIE: Ik ben net drie uur geleden geland. Wees eens een beetje aardig tegen me.

NICKY: Wat is er mis?

MAGGIE: Misschien heb ik wel een hersentumor.

NICKY: Een kater zal je bedoelen. Zoals gewoonlijk. Aspirines daar. Tweede schap. Water in de kraan.

MAGGIE: Hebben ze je wel eens gezegd dat je een verrukkelijk mens bent, 's morgens vroeg?

NICKY: Nee, nooit.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto